

Bà già hỏi anh thanh niên ngồi bên cạnh mình có biết Tá Luán không. Tá Luán nào, anh thanh niên ngồi cạnh nhiên hỏi lại, bà già nói Tá Luán ä Vánh Dáa, Đát Cháy.

Anh thanh niên suy nghĩ một chút rồi bỏ tên äp tên xã đó từ thái Pháp, bây giờ đã đổi rồi.

Há đang ngồi trên chiếc đồ máy và đồ đang cháy dác theo con rách nhỏ, ngoán nghèo, hai bên bờ um tùm lá dáa nác. Bà già nói dác tin Tá Luán một nên bà đi đám tang nháng không nhá dáng vì lâu äm rồi bà không đến đây. Anh thanh niên dáng nhá không dá ý và không nghe. Ngoài bà già và anh thanh niên, trong đồ còn vài ngáoi náa, nháng háu hát há đáu nhám một ngá một cách tranh thá, nhá cháa bao giờ có ránh đáng, không ai thám nói chuyện với ai.

Giá đây anh thanh niên cũng nhám một nháng không biết đã ngá cháa. Bà già nhán tháy anh thanh niên này giờ ngá Tá Luán ä cái vá khinh khán nhát cán đái, đác biết anh ta cũng có chiếc răng vàng quá vàng trong cái miệng kiêu ngáo giờ ngá hát chiếc răng vàng và cái miệng cáa Tá Luán. Hồi đó, khi Tá Luán đến thăm bà än cuái cùng, bà đã nói với ông rằng cái chát kim loại quý áy làm bà rán óc khi hun hít. Lúc bấy giờ há đang nám bên nhau, và Tá Luán cái ré lên, chiếc răng vàng óng ánh trong bóng tái. Sáng hôm sau Tá Luán đi, mang theo luôn cái ý đồ nhá kim cháng cáa bà, chá đá äi chiếc gái nháp nháa chát đáu bi-ráng-tin cáng với bái đáng, bám bám nhá máu, chiếc gái bà may tháu cho một ngáoi nám một än duy nhát. Trong khi bà già đang nhá äi cái chát đáu bi-ráng-tin cáng với bái đáng đát đá mà Tá Luán đã đá äi trên chiếc gái, thì bà phát hián anh thanh niên má hi hí con một nhìn trám bà. Cháng váng, chiếc đồ ghé vào một doi đát nám nhá ra con rách. Bà già không dám chác ghé có đúng bán hay không, nháng bà cá làm theo trí nhá dù bà tháa biết nó cháng còn máy mình mán náa. Bà bác lên bá, đi trong äm tái, hình nhá bà đang đi trên con đáng mòn và có thá cá gì nham nhám váng chân. Đi đác một đán bà quay nhìn lại, tháy có một ngáoi đáng sau, ngáoi áy äi giờ ngá Tá Luán.

Bà già không nhá hỏi còn con gái bà có sá bóng đêm và các thá äc siêu nhiên hay không, nháng vá bà không sá, báng cháng là cá đái bà sáng một mình. Váy mà bây giờ bà hỏi sá. Bà già bác nhanh hán, tiáng chân sau äng cũng gáp hán. Anh thanh niên đã theo káp bà và hỏi bà là ai, tìm Tá Luán có chuyện gì. Hóa ra anh thanh niên lên bá cùng một lúc với bà mà bà không hay. Bà già xáng tên há rồi nhác äi mác đích cáa chuyện đi mà bà đã nói lúc há còn ngái dái đồ, rằng bà đi đám tang Tá Luán nháng lúc áy anh thanh niên có ý không muán nghe. Khi bà già dát äi, anh thanh niên nói quá quyát: Ba tôi chát lâu rồi và tôi yêu cáu bà đáng đến nhà tôi. Bà già không tin bái sá thát bà mái nhán đác đến ngày hôm kia. Bà còn áy ra mánh giáy, chác là đián tín, nháng anh thanh niên không thám dám; bà nói táng có thá káp nhìn một Tá

Lu&#n l&#n cu&#i, chỉ ít cũng k&#p đ&#a tang. Nghe v&#y anh thanh niên c&#&#i khinh khi: B&#c đ&#n đó do chính tay tôi đánh cho bà đã h&#n n&#a năm nay r&#i. Tôi làm vì v&# tình cha tôi l&#n cu&#i và t&#t nhiên là gi&#u má tôi. Má tôi mà bi&#t đ&#&#c chuy&#n này thì s&#&#i thôi. Bà già không hi&#u, h&#i t&#i sao ph&#i gi&#u. Anh thanh niên tr&#&#i l&#i g&#n l&#n: Má tôi h&#n bà l&#m. Bà già nói: Dì có làm chuy&#n gì b&#y b&#&#u con. Tôi không bi&#t. Nh&#ng vì bà mà ba má tôi h&#c h&#c v&#i nhau su&#t đ&#i. Nói xong anh thanh niên gi&#n đ&# b&#&#i đi. Qua thái đ&# không m&#y hòa nh&# c&#a anh thanh niên, bà già hi&#u r&#ng ch&#a th&# đ&#n nhà T&# Lu&#n. Vì c&# đó không quan tr&#ng l&#m, nh&#ng nói chung bà v&#n tò mò mu&#n bi&#t h&# s&#ng nh&# th&# nào. Nh&#ng đi&#u v&#a r&#i anh thanh niên vô tình thú nh&#n đã làm bà ngạc nhiên l&#n thích thú, ngạc nhiên vì ng&#&#i đáng h&#n là h&# ch&# không ph&#i là bà, thích thú vì bà đã hi&#n đi&#n trong T&# Lu&#n cho đ&#n ngày ông ta nh&#m m&#t. Ít ra thì nh&#ng l&#i đ&#&#ng m&#t c&#a T&# Lu&#n ngày x&#a không đ&#n n&#i nh&#t nh&# o nh&# bà nghĩ trong bao nhiêu năm qua.

Nh&#ng đó là chuy&#n đ&#i x&#a, t&# cái ngày anh thanh niên này ch&#a l&#o m&#t ra tr&#n gian. V&#y mà gi&#&#y anh ta cũng t&# ra t&#c gi&#n. Th&#t là r&#c r&#i.Đ&# m&#&#i phút sau bà già nh&#n th&#y anh thanh niên quay l&#i, hình nh&# anh ta núp đầu đó ch&# ch&#a h&#&#i đi xa. Anh h&#i: B&#y gi&#&#i tính sao? Th&#c ra bà già ch&#a bi&#t tính sao c&#. Trong kho&#ng th&#i gian anh thanh niên v&#ng m&#t bà ch&#a k&#p quy&#t đ&#nh gì, mà xét cho cùng, bà còn có th&# quy&#t đ&#nh đ&#&#c gì n&#a ngoài chuy&#n quay tr&#v. Bà nói: Dì s&#&#i. Nh&#ng anh thanh niên h&#i v&# b&#ng cách nào, b&#i&#&#y m&#i ngày ch&# có m&#t chuy&#n đ&#o ch&#y ra trung tâm t&#nh và cũng m&#t chuy&#n t&# trung tâm t&#nh vô đây, thay phiên nhau chi&#c vô chi&#c ra; nghĩa là bà ch&# có th&# v&# vào sáng s&#m mai trên chính chi&#c đ&#o hôm nay bà đã ng&#i, ngoài ra không còn cách nào khác. Tr&#i đã t&#i nên bà già không nhìn rõ m&#t anh thanh niên, ch&# nghe gi&#ng nói, mà gi&#ng nói càng lúc càng gi&#ng gi&#ng T&# Lu&#n. N&#u b&#y gi&#&#y bà đ&#t nhiên tr&#&#i nh&# h&#i con gái thì đây đúng là m&#t cu&#c h&#n hò v&#i T&# Lu&#n nh&# bi&#t bao nhiêu cu&#c h&#n hò khác. H&#i&#&#y dù nhi&#u cách tr&#&#ng h&# cũng tìm đ&#&#c m&#i cách đ&# g&#p nhau, và n&#u g&#p nhau trong c&#nh tranh t&#i tranh sáng nh&# v&#y thì ít khi T&# Lu&#n tha cho bà - ông ta li&#u lĩnh s&#&#i mó lung tung. L&#n h&#i bà thích cái ki&#u li&#u lĩnh đó, cho nên h&#i T&# Lu&#n m&#i b&# bà, th&#i gian đ&#u bà nh&# ông ta l&#m, c&# nghĩ t&#i cái c&#m giác khi bàn tay ram ráp c&#a ông ta l&#n mò, bà rùng mình. Bà h&#i anh thanh niên ch&# nhà anh còn cách ch&# h&# đang đ&#ng là bao xa, và ch&#ng l&# bà không th&#&#i đó đ&# đ&#t m&#t cây nhang, ch&# đ&#t m&#t cây nhang thôi ch&# ch&#ng làm gì n&#u th&#t T&# Lu&#n đã ch&#t h&#n n&#a năm r&#i. Anh thanh niên không tr&#&#i ngay, ch&#c anh đang cân nh&#c l&#i đ&#&#ng c&#a bà già, cu&#i cùng anh đáp qu&# quy&#t là không nên, b&#i theo anh, s&#c kh&#e má anh khá suy s&#p, vì v&#y c&#n tránh cho bà nh&#ng bi&#n đ&#ng tình c&#m đ&#t ng&#t.

Nh&# v&#y bà già ch&# còn cách duy nh&#t là tr&#&#i doi đ&#t nh&# ra con r&#ch ng&#i ch&# chuy&#n đ&#o sáng mai. Bà nói thành l&#i cái quy&#t đ&#nh c&#a mình r&#i nh&# anh thanh niên đ&#t bà đi. Anh thanh niên không nh&#n l&#i cũng không t&# ch&#i. Bà già t&#&#ng anh đã b&#&#i đi nên m&#i s&#&#ng tìm r&#i tóm đ&#&#c bàn tay anh. H&#&#i. Bà già l&#i c&#m th&#y hình nh&# chân bà l&#i v&#&#ng lo&#i c&# nham nhám. Đã h&#n hai ngày bà toàn đi, h&#t tàu đ&#n xe, mà bà đâu còn tr&#. Bà mong mau đ&#n doi đ&#t đ&#&#c ng&#i ngh&#&#i vì đã quá m&#t r&#i. Anh thanh niên h&#i bà có th&#y gì không, bà tr&#&#i không. Anh nói chính anh cũng ch&#ng th&#y gì, ch&# đi theo trí nh&#. Bà già h&#i anh thanh niên là con th&# m&#y c&#a T&# Lu&#n và đã có v&# ch&#a. Anh nói anh là con đ&#u lòng. V&# thì ch&#a có vì anh th&#y c&#nh má ba anh, anh ngán. Bà già nói: H&#i dì quen v&#i ba con, &#ng cũng c&# tu&#i con b&#y gi&#. Anh thanh niên im l&#ng. Đi đ&#&#c m&#t lúc thì bà già nh&# c&#m th&#y có m&#y vì sao trên tr&#i. Ch&#c n&#y gi&#&#i h&#&#i trong bóng cây, b&#y gi&#&#i m&#i ra đ&#&#c qu&#ng đ&#&#ng tr&#ng, có th&# là qu&#ng đ&#ng. Gi&#&#i

lßnh hßnh, thßi đß cß sßng lßnh bà già.

Anh thanh niên hßi: Dßi nßi thßi t cho con nghe, dßi gßp ba con lßnh cußi vào năm nào? Con hßy nßi con bao nhißu tußi rßi dßi trßi lßnh cho con hay. Sau khi anh thanh niên xßng tußi, bà già tißp: tßi hßi con chßa đß cß đß ra. Nhßng lúc đó ba con đß cßi má con rßi, phßi không? Phßi. Bà già nhß đó chính là cái lßnh Tß Lußn đß đßi chßt đßu bi-rßng-tin cßng vßi bßi đßng trßên mßt chißc gßi bà may cho mßt ngßi nßm mßt lßnh duy nhßt. Anh thanh niên hßi tißp, làm sao bà già bißt đß cß đßa chß mà tìm đßn, bà già nßi chính Tß Lußn đß đßi đßa chß trong lßnh gßp gß cußi cùng. Vßi lßi hßi còn con gái, bà đß vài lßnh đßn đßy. Sau nhßng câu hßi có tính đßu tra trßên, bà già đß nghß đßng lßi nghß ngßi. Anh thanh niên bßo bà cß gßng đßi mßt đßon ngßn nßa rßi nghß luôn thß. Hß tißp tßc bßc nhßng đßng đßi bßy giß có vß nhß phßc tßp hßn. Bà già không còn cßm thßy các chßm sao và ngßi i luôn vßng phßi mßt thß dây gì đó, rßt khó gß. Bà thßc mßc vß lßi này, đßnh hßi anh thanh niên nhßng rßi thôi, bßi bà không hißu anh có nhßn xét gì qua cußc đßu tra vßa rßi. Bà im lßng, cß dùng hßt sßc già đß chßng chßi vßi nhßng trßc trßên qußng đßng còn lßi. Nhßng càng lúc hß nhß càng sa vào thß lßi gißng sßn, bà già phßi lom khom gßn nhß bò. Anh thanh niên thì ngßm tßm không thßm mß mißng gißi thích. Cũng may, cßnh mê hßn trßn ßy kéo dài không lâu, và hß lßi bßc ra qußng đßng, bà già lßi cßm thßy trßên bßu trßi có nhßng chßm sao. Chính lúc ßy, anh thanh niên ßn bà già ngßi xußng mßt mô đßt, nßi: Đây là mß ba con. Con nghĩ là nên đßn dßi đßi thßm mß ßng. Bà già đßa tay rß mô đßt. Nßu anh thanh niên không báo, bà sß nghĩ rßng đây là cái doi đßt nhß ra con rßch, nßi bà sß ngßi chß đß. Bà già lßa chß tißn lßi ngßi xußng, nghe đßt bßc hßi âm ßm bà nghĩ rßt có thß hßi ßy bßc lên tß bß xßng cßa Tß Lußn. Bà bßng sß. Anh thanh niên bßo: Dßi ngßi đây vßi ba con, con đßi mßt chút. Còn lßi mßt mình, bà già hoang mang. Ngßi vßi ba mßy cái kißu này tao ßn quá, bà già nghĩ. Bà bßt đßu đß phßng nhßng tißng đßng chung quanh, nhßng nói chung không có tißng đßng nào đáng ngß ngoài tißng trái tim bà đßng vßn hành mßt cách yßt.

Khi anh thanh niên quay lßi, bà già cũng vßa tßnh đßy sau mßt lúc mê man. Bà đßng ngßi nhßm mßt, nghe nhß có tißng chó sßa vu vß không rõ hßng nào. Anh thanh niên sß soßng rßi đßng bàn tay bà già. Anh nßi: Con đßm đß ăn ra cho dßi đây. Chßc dßi đßi bßng lßm. Rßi anh ta trao cho bà mßt cái lon lßnh ngßt. Anh thanh niên gißi thích thßm rßng anh đßnh mang nhang ra cho bà già đßt nhßng sß ánh lßa có thß làm hßi bà nên thôi. Bà già lßi đßa lên mô đßt, thiu thiu ngß. Rßi bà mß thßy mình đßng ngßi đßi đßi đß chßy ngßi cß trß ra chß. Ngoài bà, trong khoang đß còn vài ngßi i nßa nhßng hß đßu nhßm mßt ngß mßt cách tranh thß, nhß chßa bao giß có rßnh đßng...

Trßi rßng sáng, anh thanh niên bßc đßn lay gßi bà già đßy đß đßa bà ra doi đßt đßn đß, nhßng bà không thß đßy đß cß nßa vì bà đß chßt rßi. Nguyên nhân cũng đß hißu, có thß vì tußi già sß cßyßu, lßi ngß ngoài trßi nhißm sßng, trßng gió; cũng có thß bà cß ý chßt tßi mßnh nhân tình cũ cho trßn tình. Anh thanh niên đß bà già nßm xußng. Thßy mßu gißy trong túi áo bà già lß ra, anh cßm lên xem. Mßt bßc đßn do anh đánh và mßt mßu gißy ghi đßa chß nhà anh do cha anh vißt,

Tình già

Tác Giả: Nguyễn Trßng Nghĩa

Thứ Hai, 20 Tháng 7 Năm 2009 07:44

cß hai đßu cũ mßm. Anh nghĩ, cha mình ngày xßa đß đßn thißt, hßn xa mình bấy giß. Rßi không bißt phßi làm gì, anh ngßi nhìn bà già, anh đoán bà già này hßi đßng thßi chßc đßp gái và thußc loßi lßng lß. Hßn gì mà chßng hßp rß nhau. Nhßng dù sao nhß thß này cũng không hay. Anh thanh niên nhß bßc bßi đßng dßy thßc hai tay vào hai túi qußn đi loanh quanh. Theo anh, bà già này chßn không đúng nßi và đúng lúc đß chßt.